

σκιμμένο έπιμονα το κεφάλι της στο πάτομα.
 'Ο κ. Μπωσάν, όρθιος τώρα, με ζοσηρά αγανάκτηση στην ψυχή του, μά κά με κάποια μυστική άδευαυότητα για την αλήθεια, έπιασε την κ. Μπερσέ άπ' τούς ώμιους της, την κούταξε κατάματα και τις έπτε με συγνώμη, μά κ' έπιτακτική φωνή:

— Έμπερός, κυρία, Όμολογήστε τολλάχιστον πώς κάτι ξέρετε άπ' την ύπόθεση αυτή. Άνακουρίστε την ψυχή σας από ένα τόσο βαρό και βδελυρό έγκλημα...

Τινάχτηκε όλόφθη ή κ. Μπερσέ, στήλωσε όλόσωο το λυγισμένο στά δινό κορμί της και κυττάζοντας στα μάτια τόν συνομιλητή της τού πηθύρισε με άτονη και θλιβερή φωνή:

— Δέν σάς άδικώ, κ. Μπωσάν, για τίς φρικαλέες ύποψεις σας. Είνε φυσικό, όπως ήρθαν τά πράγματα, να φορτωθούν στη μπικριά ή κακογλωσσίες τού κόσμου κ' όλα τά άδικα για τόν φριχτό χαμό τού προγονού μου. Άκούστε με όμως με προσοχή. Σάς τó ζήτη ός χάρι αυτό τό πράγμα, για την εύτυχία τού φίλου σας κ' άγαπημένου συζύγου μου. Τόν Πιερόο τόν έπαιξε ό πατέρας του!...

... Ναι. Μήν τινάχστε πσοο και μη στριφογυρίζετε με φρικη τά όρθάνοιχτα μάτια σας. Μάτρω μου ό Θεός κ' ή γρηά μας καμαριέρα, πού λατρεύει τόν άνδρα μου σαν παιδί της κ' όριερίστρη να μη φανερώσει ποτέ της τό τρομερό αυτό μυστικό, χάριν της ήσυχίας του και της μελλοντικής του εύτυχίας.

... Ναι, σάς λέω. Την μοισρία έκείνη-μέρα τού πνιγμού, ένώ έπαιζε άμέριμνα ό Πιερόο στην άκρη της στέρας κ' ό άμοιρος Μπερσέ τόν κούταξε με άπειρη στοργή, ξερνικά μά χρίσι νευρική, άπ' τίς σπάνιες πού τόν πάνουν τελευταία, τόν κίλισε κατάχμα στη γή και τόν έκανε να οφθαλμάξ και ν' άφορξη.

... Έτρεξε κοντά τού ό Πιερόο, τρομαγμένος άπ' τό ξερνικό αυτό και προτοφανές γ' αυτόν θέμα, μά ό σύζυγός μου και πατέρας του, μίν ξέροντας τι κάνει πάνω στην έξωση της άρρώστιας του, έδωσε μια δυνατή σκουτιά από γιό του και τόν τινάξε στη στέρα!...

... Ξετρολλαμένες άπ' την τρομάρα, έγώ κ' ή γρηά καμαριέρα μας, πεταχτήκαμε άπ' τη βεράντα και τρέξαμε στη στέρα, έγώ σάβοντας στον άνδρα μου κ' ή καμαριέρα φάχοντας στα νερά νάβρη τόν Πιερόο.

... Μά βρήκαμε τό άρτιο σωματάα τού παιά!
 ... Γ' άλλα τά ξέρετε, γιατί την άλλη μέρα τό προί, όταν συνήλθε ό δυστυχισμένος σύζυγός μου άπ' την πολύωρη νάρχη του, σάς είδοποίησε άμεσως νάφθετε σπιπ. Τσιμουδιά, για τό Θεό, τώρα, κ. Μπωσάν, άν θέλετε να μίν άποτρελλαθή ό μισότρελλος παιά πατέρας, μαθαίνοντας τό τρομερό κ' άπαίσιο αυτό μυστικό.

'Ο κ. Μπωσάν, κίτρινος άπ' τη συγκίνηση, άνασαιώνοντας βαρεία, άνοιγε σάν μεθισμένος τη φρικαστική αυτή έξομολόγηση. Κά τινάχτηκε σάν να έπταγε από έφάλητη, μόλις άκουσε μια τρεμάμενη κ' έπιβλητική φωνή, τη φωνή της γρηούλας καμαριέρας να λήη πλάη του:

— Όρεάζομαι στον Πλάστη μας, πού δέν θ' άργήσει να δεχτή τη γένηση ψυχή μου, πώς δσα είπτε ή κυρία, είνε δια αλήθινά!

— Κι' έγώ όρξίζομαι στη δικαστική συνείδησί μου, πώς δέν θα βγη μιλά άπ' τό στόμα μου, είτε μ' έπίσημη και συγγραμμένη φωνή ό κ. Μπωσάν, σφιγγοντας τό χέρι της κ. Μπερσέ, σάν να της ζήτηγε συγχώρεσι για τίς άδικες ύπόψεις του.

Έπειτα της σίαστηκε να έξερνική με τρόπο την κέρση έκείνη μάσα, πού τόσο βασάνιζε την πληγωμένη ψυχή τού συζύγου της και σάβοντας τό κεφάλι του την άποχαρέτρησε κ' έβριγε, σφόνοντας μαζί του τό καταβλητικό βάρος ενός άνατριχιαστικού μυστικού.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΝΤΑ ΚΑΠΟ!...

'Ο βασιλεύς της Ισπανίας Φίλιππος Ε', έτιχε κάποτε να έπισκεφθή με την άσολοιυθία του μια επαρχιακή πόλι, τό Μόν Λερί. 'Ο δήμαρχος λοιπόν της πόλεως αυτής μαζί με τούς συμβούλους του, όταν έήγγε να τόν προίπαντήση, άντί ν' άπαγγείλη κανένα μαζροσκελή και άναφορό λόγο, προτίμησε να τραγουδήσει μπροστά στον βασιλέα, με την ώραία άλλωστε φωνή του, μερικές στροφές από ένα δημοτικό τραγούδι τού τόπου.

'Ο Φίλιππος έμεινε τόσο ένθουσιασμένος από τό όμορφο τραγούδι τού δημάρχου, ώστε στο τέλος χειροκρότησε κ' έφώνασε:

— Ντά κάπο! ('Απ' την άρχή!).

'Ο δήμαρχος επανέλαβε τό τραγούδι κ' ό βασιλεύς στο τέλος διέταξε να μετρήσουν στον καλό τραγουδιστή δέκα χρυσά λουδοβίκια.

Μόλις έσέλωσε τά λεπτά, ό έξυτνος δήμαρχος, χειροκρότησε κ' αυτός με τη σειρά του, κ' έφώνασε:

— 'Απ' την άρχή!

'Ο Φίλιππος δέν μπόρεσε να μη γελήσει με την έξυτνάτη αυτή άσείτητα τού δημάρχου και διέταξε πράγματα να δώσουν άλλα δέκα λουδοβίκια.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— 'Ο σοφός Βερολινέζος δόκτωρ Φρ. Μυλχόουζεν, έκαμε πρό ήμερών μια σοβαροτάτη ανακοίνωση στην 'Ιατρική Άκαδημία.

— Κατόπιν πολλών έρευνών του, ανακάλυψε, ότι ή ήλιακός κηλίδες έξασκούν έξαιρετική επίδρασι επί της ζωής τόν άνθρωπον.

— Κατά τίς ήμέρες της έμφανίσσεως κηλίδων επί τού ήλιου, ό αριθμός τόν θανάτων και ίδιος τόν αιφνιδιών θανάτων, είνε διπλάσιος τού αριθμού τόν άλλων ήμερών, κατά τίς όποίες δέν παρατηρούνται ήλιακές κηλίδες.

— Έπίσης κατά τίς ήμέρες τόν ήλιακών κηλίδων, ή κατάσταση τόν άσθενών γίνεται χειρότερη.

— Η φημισμένη 'Αμερικανός βενιέττα τού κινηματογράφου 'Αλις Ουάιτ, άφάρμισε πρό μηνός τά μάτια της σε μια έταιρεία άντί 200.000 δολλαρίων!

— Στην έναέριο συγκοινωνία από 'Αγιον Φραγκίσκου στη Νέα Υόρκη, τά αεροπλάνα άντικατεστάθησαν από τόν περασμένο 'Ιούλιο με ηλιακιοζοιόμενα αερόπλοια.

— Τά τεράστια αυτά αερόπλοια χωρούν ως 150 επιβάτες και 25 τόνους έμπορευμάτων. Τρέχουν με ταχύτητα 240 χιλιόμετρον την ώρα και κύνουν τό δρομολόγιό τους από μέσα σε μια ήμέρα, διασχίζοντας την 'Αμερική από τό ένα άκρο της ως τό άλλο.

— 'Ο Ζωολογικός Κήπος τού Λονδίνου άγόρασε πρό ήμερών τρεις τεράστιες άερίδες, προσεχόμενες από τη Νότιο 'Αφρική, άντί 1.500 λάρων.

— Η άερίδες αυτές έχουν μέγεθος ενός μεγάλου ποτικου και τά ηλιακάτά τους είνε τεράστια.

— Τό μεγαλύτερο όλον τού κόσμου τερραίν για 'Ιπποδρομίες είνε τού Σίδνεϊ της Αυστραλίας.

— Η αξία τόν πνύων τού Μουσείου της Βασιλικής 'Ακαδημίας τού Λονδίνου ύπολογίζεται σε 450.000.000 λίρες στερλίνας.

— Οι Βελγικός σιδηρόδρομοι έχουν τά πιο φτηνά εισιτήρια άπ' όλους τούς σιδηροδρομους της ήρπλιου.

— Με 45 φράγκα μπορεί κανείς να ταξιδεύη μια ήμέρα όλόκληρη και σε βαγόνι πρώτης θέσεως!

— Ένας πλούσιος Νεοφώρμιος έδόρασε τελευταία στο Μουσείο της Ουάσιγγτον μια συλλογή του από 1800 παλαιά έγκρημη όρολόγια, ή αξία της όποίας άνέρχεται σε 750.000 δολλάρια.

— Από συνεχής έπιστημονικές παρατηρήσεις πού έκαμε ό Ζόρζ Φλεμίγ, καθηγητής της Μικροβιολογίας τού Πανεπιστημίου Βρυξελλών, διαπίστωσε ότι τά ανθρώπινα δάκρυα περιχουν μια βίη όνομαζομένη ελευζιμ, ή όποια είνε άρκετά μικροβιοκτόνος.

— Έξαρκήθωτε επίσης, ότι στοιχεία ελευζιμής βρίσκονται σ' όλο τό ανθρώπινο σώμα. Χάρις στην ενεργητική επίδρασι τούς μπορεί και αίνεται ό άνθρωπος όργανισμός κατά μυριάδων μικροβίων.

— 'Ο 'Αμερικανός περιηγητής 'Αρθούρος Σόγκινς άνεσκόλησε τελευταία ένα άγνωστο μικρό νησί, τό όποίο βρίσκεται στις άστές της Βορείου 'Αμερικής, στο στενό τού Τορρές.

— Τό νησί αυτό διοικείται από γυναίκες, ή όποιες κάθε νέα Σελήνη συνέρχονται σε συμβούλιο και αποφασίζουν για την καλύτερη, τό φάρμακα και για όλα έν γίνε τά ζητήματα πού ενδιαφέρουν την κοινότητά τους.

— Οι κάτοικοι τού νησιού αυτού είνε Μαλαϊσιικής καταγωγής, οι δέ άνδρες είνε άπολύτως ύποαγμένοι στις γυναίκες τους.

— Στο Κογκόν της Κίνας έδρανει ένα στρατιωτικό σώμα, άποτελούμενο από 25.000 γυναίκες και τό όποίο όνομάζεται «Στρατός τού 'Ηλιου».

— Τό σώμα αυτό διοικείται από γυναίκες αξιωματικούς και ό προορισμός του είνε ό ίδιος με τού γνωστού 'Ερυθρού Σταυρού.

— Όταν πεθαίνει κανείς στας νήσους Φίτζι, οι οικείοι του τόν βάζουν μέσα σ' ένα λουτρό γεμάτο με θαλασσινό νερό και τόν αφήνουν σ' αυτό τρεις ώρες. Με τόν τρόπο αυτόν νομίζουν, ότι ό μεταστάς... άπολένεται από τίς άμαρτίες του!

— Έπειτα, όταν θάβουν τό νεκρό, έπάνω στον τάφο του στήνουν μια πελώρια άμπρέλλα από κόκκινο πανί, ένα είδος τέντας, ή όποια και διατηρείται επί τρεις Σελήνες.

— Σ' όλο αυτό τό διάστημα, μια ώρα κάθε προί μόλις άνάπτει ό ήλιος και μια ώρα τό βράδυ πριν δύσει, μαζεύεται κάτω άπ' την άμπρέλλα ή οικογένεια τού νεκρού και τόν μορολογάει με τραγούδια πού έξυμούν τά κακοφύματά του!

— Στο 'Ιγθολογικό Μουσείο της Γένοβας φυλάσσεται ένα άλλόκοτο σκελετόκο με μορφή... φώμας, τό όποίο λόγω της κομικής του φάτσας, όνομάζεται «Γελοτοπούκος».

